

ค่านิยมเรื่องเพศ ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ ในเขตภูมิภาคใต้ตอนล่าง

วารุณี วงศ์วิเชียร*

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

เรื่องเพศถือได้ว่าเป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์อย่างแท้จริง เพราะมนุษย์ทุกคนเกิดมาพร้อมกับเพศ ครั้นเมื่อเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ความเจริญเติบโตทางเพศก็เป็นความเจริญเติบโตส่วนหนึ่งของมนุษย์ทั้งในทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคมอย่างเห็นได้ชัด แล้วยังเข้ามาเกี่ยวข้องกับ การดำเนินชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย ไม่ว่ามนุษย์จะยอมรับมันหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้เนื่องจากมนุษย์มีสัญชาตญาณทางเพศหรือสัญชาตญาณการสืบพันธุ์อยู่ในพัฒนาการของชีวิตนับตั้งแต่แรกเกิดจนถึงวัยชรา (วันทนี วาสิกะสิน, 2526 : 1 – 2) ดังที่ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) จิตแพทย์ชาวออสเตรียผู้ให้กำเนิดวิชาจิตวิทยาวิเคราะห์ศาสตร์ (Psycho Analysis) ได้กล่าวยืนยันไว้ว่า “มนุษย์เรามีสัญชาตญาณและความรู้สึกทางเพศมาตั้งแต่เกิด ไม่ใช่จะมีเมื่อตอนโตขึ้นหรือเป็นเรื่องของผู้ใหญ่เท่านั้น” (อ้างถึงใน จันทรีวิภา ดิลกสัมพันธ์, 2543 : 3) และเขายังได้ยอมรับความสำคัญของเรื่องเพศว่า “เรื่องเพศเป็นเรื่องสำคัญที่สุดในชีวิตคน เพราะเรื่องเพศเป็นสาเหตุทำให้เกิดพฤติกรรมขึ้น” (อ้างถึงใน ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์, 2526 : 1)

* อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสงขลา

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าความต้องการทางเพศจะเป็นสัญชาตญาณที่จำเป็นในการดำรงชีวิต แต่ความจำเป็นในเรื่องเพศจะต้องอยู่ในเวลาที่เหมาะสม เมื่อบุคคลนั้นมีความพร้อม มีความรับผิดชอบเพียงพอ ไม่เห็นว่าเป็นเรื่องเพศเป็นเรื่องของการเอาเปรียบอีกฝ่ายหนึ่ง ตลอดจนไม่ก่อให้เกิดปัญหาขึ้นกับตัวเองและสังคมที่อาศัยอยู่ เรื่องเพศจึงจะสร้างความสุข ซึ่งเป็นความสุขที่ถูกต้องทางศีลธรรมจรรยาด้วย แต่ทว่าขณะนี้ในสังคมไทยกำลังปรากฏจำนวนผู้คนที่มีความผิดปกติทางเพศที่สร้างปัญหาทางเพศอยู่เป็นอันมาก ทั้งรูปแบบการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่่านิยม เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส การสำส่อนทางเพศและการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เช่น รักร่วมเพศ จนทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อน กลายเป็นปัญหาทางสังคมที่นับวันจะทวีความรุนแรง และขยายตัวกว้างขวางยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ

วัยรุ่น เป็นวัยที่มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมทางเพศและการมีเพศสัมพันธ์ไม่เหมาะสมมากที่สุด เนื่องจากเป็นวัยที่มีแรงขับดันทางเพศตามธรรมชาติสูง เพราะอยู่ในช่วงอายุที่ได้รับการกระตุ้นจากฮอร์โมนเพศทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและจิตใจ

มีความอยากรู้ อยากลองในสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างรุนแรง มีความรู้สึกทางเพศ มีความสนใจเพศตรงข้าม มีความรักระหว่างเพศ (พิสมัย เด่นดวงพันธ์, 2538 : 1) และมักมีพฤติกรรมทางเพศไปในทางปลดปล่อยพลังงานทางเพศที่มีมากขึ้น คือการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (วิทยา นาควัชระ, 2544 : 206) ประกอบกับสภาพแวดล้อมของสังคมไทยปัจจุบันได้กลายเป็นสังคมยุคโลกาภิวัตน์ที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เปิดรับการแพร่เข้ามาอย่างรวดเร็วของวัฒนธรรมตะวันตก ซึ่งเข้ามามีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อความรู้สึกนึกคิดและการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นโดยเฉพาะค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ ดังจะเห็นได้ว่าวัยรุ่นในปัจจุบันมีความคิดอิสระและประพฤติตนอย่างเสรีเกี่ยวกับเรื่องเพศมากขึ้น สิ่งที่เห็นได้ชัดเจนก็คือพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่เปลี่ยนแปลงไปจากขนบธรรมเนียมประเพณีเดิมของไทย ไม่ว่าจะเป็นการคบเพื่อนต่างเพศ การออกเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศตามลำพัง การแต่งกายให้ดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้ามตามแฟชั่นตะวันตก การแสดงออกทางเพศในที่สาธารณะโดยไม่คำนึงถึงกาลเทศะ ตลอดจนพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่

เพิ่มมากขึ้น

ยิ่งไปกว่านั้น จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยที่ผ่านมาทำให้ศีลธรรมและวัฒนธรรมเสื่อมลง ทั้งนี้เป็นเพราะพ่อแม่ ผู้ปกครอง ไม่มีเวลาดูแลสอนเด็กอย่างใกล้ชิด อีกทั้งยังมีสถานบันเทิงเจริญรุ่งเรือง สื่อลามกต่าง ๆ ที่ช่วยุกการมรณ์ และเป็นแหล่งให้ความรู้ สร้างประสบการณ์เรื่องเพศผิด ๆ แก่วัยรุ่นอยู่แพร่หลาย สภาพการณ์เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่กระตุ้นให้วัยรุ่นมีค่านิยมทางเพศที่ไม่ถูกต้อง ปฏิบัติตัวทางเพศที่ไม่เหมาะสม รวมถึงการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้น นอกจากนี้ ผลจากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ก็ทำให้เกิดระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ซึ่งเน้นวัตถุเป็นหลัก เมื่อรวมเข้ากับกระแสการโฆษณาชวนเชื่อและค่านิยมฟุ่มเฟือยทางวัตถุ ทำให้เยาวชนวัยรุ่นที่กำลังศึกษาเล่าเรียนประพฤติมิชอบทางเพศ เช่น การขายบริการทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน(เพ็ญแข อัจฉาทร อ้างถึงใน สร้อยวลัย สุขดา, 2543 : 2)

ขณะนี้พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นได้กลายเป็นปัญหาสำคัญที่สมควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนและจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร เนื่องจากผลที่เกิดขึ้นจากการมีเพศสัมพันธ์ในวาระที่ยังไม่เหมาะสมจะนำมาซึ่งปัญหาวัยรุ่นครอบครัว และสังคมตามมา เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่อ่อนต่อโลก ยังไม่มีความรับผิดชอบ และช่วยเหลือตนเองไม่ได้ทางเศรษฐกิจ ยิ่งวัยรุ่นหญิงในสถานศึกษาด้วยแล้ว เมื่อมีเพศสัมพันธ์อาจมีผลกระทบต่อการศึกษา และการทำงานในอนาคต สำหรับพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ปลอดภัยอื่น ๆ ของวัยรุ่นที่มีการสำรวจพบ ได้แก่

พฤติกรรมส่ำสอนทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์แบบฉาบฉวย การมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงินหรือสิ่งตอบแทน และการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน พฤติกรรมทางเพศเหล่านี้สามารถนำไปสู่การตั้งครรรภ์

ไม่พึงประสงค์ การตั้งครรรภ์ในวัยเรียน การทำแท้ง การติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งรวมถึงเอดส์ และการก่อคดีหรือความรุนแรงทางเพศ แล้วในที่สุดก็จะส่งผลกระทบต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตของวัยรุ่นเอง

จากผลการสำรวจและการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในด้านการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นที่ พิมลพรรณ อิศรภักดี นำเสนอในวารสารประชากรและการพัฒนาของมหาวิทยาลัยมหิดล ฉบับที่ 4 เมษายน - พฤษภาคม 2545 แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น เรื่องแรกได้แก่ อายุแรกมีเพศสัมพันธ์ต่ำลง จากที่เคยสำรวจพบเมื่อปี 2537 - 2539 ว่านักเรียนชายในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 17 - 18 ปี แต่ในปี 2544 ได้สำรวจพบว่า อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกต่ำลงเป็น 16 ปี หรือจากการสำรวจของสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ในปี 2539 (อ้างถึงใน พิมลพรรณ อิศรภักดี, 2545 : 1) พบว่าวัยรุ่นไทยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุต่ำสุดที่ 11-12 ปี แต่การสำรวจในปี 2544 พบว่าอายุต่ำสุดคือ 8 ปี เรื่องต่อไปได้แก่ คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรกซึ่งจากการสำรวจในอดีตพบว่า วัยรุ่นชายส่วนใหญ่จะมีคู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรกเป็นหญิงขายบริการทางเพศ แต่ในปัจจุบันได้เปลี่ยนมาเป็นคนรักหรือแฟน หรือคนรู้จักมากขึ้น ในขณะที่คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรกของวัยรุ่นหญิงก็เปลี่ยนแปลงไปเช่นกัน จากอดีตที่มักได้รับคำตอบว่าเป็นคนรัก หรือแฟน แต่ในปัจจุบันได้เปลี่ยนมาเป็นคนรู้จัก หรือคนเพิ่งรู้จักเพิ่มมากขึ้น

นอกจากนี้ พิมลพรรณ อิศรภักดี ยังได้กล่าวถึงผลการสำรวจการมีประสบการณ์ทางเพศของวัยรุ่นหญิงว่า วัยรุ่นหญิงมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเพิ่มมากขึ้น จากในอดีตที่มีเพียงไม่ถึงร้อยละ 5 ปัจจุบันได้เพิ่มเป็นร้อยละ 10 ผลการสำรวจนี้สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของวัยรุ่นหญิงหลายประเด็น ประเด็นแรกได้แก่ วัยรุ่นหญิงมีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ

ผลการสำรวจวัยรุ่นชายที่มีเพศสัมพันธ์กับคนรัก หรือเพื่อนมากกว่าหญิงชายบริการทางเพศ อีกประเด็นหนึ่งได้แก่ วัยรุ่นหญิงในปัจจุบันมีความกล้าที่จะเปิดเผยพฤติกรรมทางเพศ หรือประสบการณ์ทางเพศของตนมากกว่าวัยรุ่นหญิงในอดีตมาก ทั้งนี้ น่าจะเป็นผลเนื่องมาจากพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายมากขึ้นในสังคมไทย และทัศนคติว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องปกติ เป็นเรื่องเสรีได้กระจายอยู่ทั่วไปในกลุ่มวัยรุ่น ทำให้วัยรุ่นหญิงกล้าพูดถึงพฤติกรรมที่เคยเป็นสิ่งที่ไม่ถูกไม่ควรนี้ได้อย่างเปิดเผยมากขึ้น

จากการแถลงของสำนักงานเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญต่อสื่อมวลชนเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2544 ถึงผลการสำรวจพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของกลุ่มนักเรียน นักศึกษาทั่วประเทศก็เป็นเรื่องยืนยันว่า การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนกำลังเป็นพฤติกรรมปกติวิสัยของกลุ่มวัยรุ่นจำนวนมากในสถานศึกษา เพราะพบว่านักเรียน นักศึกษา จำนวน 382,348 คน หรือร้อยละ 6.3 จากนักเรียน นักศึกษาทั่วประเทศ 6,092,472 คน ออกมายอมรับว่า มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ในจำนวนที่ยอมรับนี้ ร้อยละ 67.3 ระบุว่า มีเพศสัมพันธ์กับคนรัก ร้อยละ 11.3 มีกับเพื่อนร่วมโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย ร้อยละ 10.6 มีกับเพื่อนต่างโรงเรียนหรือต่างมหาวิทยาลัย ร้อยละ 4.0 มีกับเพื่อนใหม่ที่พบตามสถานบันเทิง และร้อยละ 5.7 มีกับหญิงบริการ นักร้อง แล้วเมื่อถูกถามถึงสถานการณ์หรือแรงผลักดันให้มีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 67.5 ตอบว่า เพราะความใกล้ชิด ร้อยละ 51.0 อยากลอง ร้อยละ 14.3 ถูกกระตุ้นจากการดื่มเหล้า และร้อยละ 27.1 อ่านหนังสือ ดูภาพยนตร์ หรือวิดีโอไป นอกจากนี้ นักเรียนนักศึกษาที่มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ร้อยละ 35.4 ได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดด้วย และเกือบร้อยละ 80 หรือประมาณ 300,000 คน เสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์ เช่น เอดส์ เนื่องจากมีถึงร้อยละ 32.4 บอกว่า ไม่เคยใช้ถุงยางอนามัย (อ้าง

ถึงใน กองบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์, 20 ตุลาคม 2544)

หากสังคมไทยปล่อยปละละเลยให้ประชากรวัยรุ่น (อายุระหว่าง 15 - 24 ปี) ซึ่งมีอยู่ประมาณ ร้อยละ 16 ของประชากรทั้งหมด (พิมลพรรณ อิศรภักดี, 2545 : 1) และจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสร้างสรรค์ความเจริญให้สังคม ประเทศชาติในอนาคต ประพฤติตนอย่างเสรีเกี่ยวกับเรื่องเพศโดยปราศจากความยับยั้งชั่งใจ จนสร้างพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ปลอดภัยต่าง ๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร การมีเพศสัมพันธ์แบบฉาบฉวย การมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงินหรือสิ่งตอบแทน และการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน เป็นต้น ก็จะไปสู่ปัญหาอื่น ๆ ตามมาอย่างกว้างขวาง เพราะพฤติกรรมเหล่านี้สามารถนำไปสู่การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การตั้งครรภ์ในวัยเรียน การทำแท้ง การติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งรวมถึงเอดส์และการก่อกองหรือความรุนแรงทางเพศ

ผลที่เกิดขึ้นนี้ได้เพียงแค่กระทบต่อสุขภาพ ทำลายอนาคตและคุณภาพชีวิตของตัววัยรุ่นเองเท่านั้น ย่อมส่งผลกระทบต่อกระเทือนต่อการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าในปัจจุบัน และความมั่นคงในอนาคตของประเทศอย่างแน่นอน เนื่องจาก วัยรุ่นคืออนาคตของชาตินั้นเอง ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องรีบหามาตรการที่จะช่วยลดหรือป้องกันแก้ไขปัญหาทางเพศของวัยรุ่นโดยเร่งด่วน

การศึกษาค่านิยมเรื่องเพศของวัยรุ่น นับเป็นแนวทางสำคัญประการหนึ่งที่พึงนำมาใช้ในการควบคุมหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นให้เหมาะสมตามกรอบที่สังคมยอมรับ เนื่องจากค่านิยมมีความสัมพันธ์อย่างยิ่งกับพฤติกรรมการแสดงออก ดังที่ มิลตัน โรคีย์ (Milton Rokeach, 1968 อ้างถึงใน วาทีต อุตอมาตย์, 2524 : 16 - 17) ได้กล่าวไว้ว่า

“ค่านิยมเป็นเรื่องของความนิยมชมชอบ ความต้องการหรือความพึงใจที่มีอยู่ในบุคลิกภาพของแต่ละคน คนเราจึงมีแนวโน้มที่จะปฏิบัติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสิ่ง

นั้น ๆ ตามความนิยมชมชอบหรือค่านิยมของตนเอง” ด้วยเหตุนี้ การศึกษาค่านิยมเรื่องเพศของวัยรุ่นกลุ่มใด ๆ ก็ตาม จะสะท้อนให้เห็นถึงแบบแผนพฤติกรรมหรือแนวทางปฏิบัติตนในเรื่องเพศของวัยรุ่นกลุ่มนั้น ๆ อันจะนำไปสู่การพัฒนาส่งเสริมค่านิยมเรื่องเพศของพวกเขาให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม ไม่ก่อพฤติกรรมที่สร้างปัญหาทางเพศให้ตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในเขตภูมิภาคภาคใต้ตอนล่าง โดยมุ่งศึกษาค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 ในสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สถาบันราชภัฏสงขลา และสถาบันราชภัฏยะลา

การที่ผู้วิจัยตัดสินใจเลือกศึกษาประชากร กลุ่มนี้ก็ด้วยเหตุจูงใจหลายประการ

ประการแรก ประชากรวัยรุ่นกลุ่มนี้กำลังอยู่ในวัยเจริญพันธุ์ที่มีความเจริญเติบโตทางเพศเต็มที่ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ส่วนใหญ่จากภูมิภาคอันดามันเข้ามาอาศัยอยู่ตามบ้านเช่า หรือหอพักเอกชน จึงมีสังคมอยู่ในกลุ่มเพื่อนเป็นสำคัญ และมีโอกาสประพฤติตนอย่างเสรีในการคบเพื่อนต่างเพศ รวมทั้งการมีเพศสัมพันธ์

ประการที่สอง หากปรากฏผลการวิจัยว่า ประชากรวัยรุ่นกลุ่มนี้มีค่านิยมเรื่องเพศไปในทิศทางที่ไม่พึงประสงค์ สถาบันราชภัฏทั้งสามแห่งสามารถผนึกกำลังกันเพื่อกำหนดแนวทาง วิธีการ ตลอดจนกิจกรรมอย่างต่อเนื่องในอันที่จะเสริมสร้างหรือปรับเปลี่ยนค่านิยมเรื่องเพศ ตลอดจนพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาของตนให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งน่าจะบรรลุผลสำเร็จได้ เพราะมีระยะเวลาดำเนินการยาวนานพอสมควรกว่าที่นักศึกษาเหล่านี้จะจบการศึกษาออกไป

ประการสุดท้าย ประชากรกลุ่มนี้มีความแตกต่างกันมากทั้งภูมิหลังส่วนตัว และสภาพแวดล้อมที่ดำรงชีวิตอยู่ ตัวอย่างเช่น ความแตกต่างกันในด้าน

เชื้อชาติ ศาสนา ระหว่างกลุ่มไทยพุทธ และกลุ่มไทยมุสลิม ความแตกต่างกันในด้านภูมิอันดามัน ระหว่างเด็กในเมืองและเด็กจากชนบท ความแตกต่างกันในด้านสภาพของเมืองที่มีสถาบันการศึกษาของตนตั้งอยู่ระหว่างเมืองที่ยังยึดมั่นกับจารีตประเพณีที่ผูกพันกับศาสนาอย่างยะลา และนครศรีธรรมราช และเมืองที่เป็นศูนย์กลางความเจริญทุกด้าน เต็มไปด้วยศูนย์การค้า แหล่งท่องเที่ยว สถานบันเทิงเริงรมย์อย่างสงขลา ความแตกต่างกันเหล่านี้จะเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาแต่ละสถาบัน

สำหรับผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ จะช่วยให้ทราบว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีค่านิยมเรื่องเพศไปในทิศทางเชิงบวกหรือเชิงลบ และมีค่านิยมเรื่องเพศไปในรูปแบบประเพณีนิยม แบบกึ่งกลาง หรือแบบสมัยนิยม อันจะเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับนำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดแนวทาง วิธีการ ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างหรือปลูกฝังค่านิยมเรื่องเพศที่พึงประสงค์ สอดคล้องกับความต้องการของสังคมให้แก่ นักศึกษาสถาบันราชภัฏในเขตภูมิภาคภาคใต้ตอนล่าง รวมไปถึงนักศึกษาสถาบันราชภัฏ และเยาวชนวัยรุ่นทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียนกลุ่มอื่น ๆ นอกจากนั้นยังสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ

เจตคติ และค่านิยมเรื่องเพศ เช่น ประชากรศึกษา เพศศึกษา จิตวิทยาพัฒนาการ ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ซึ่งเชื่อกันว่า การนำกระบวนการทางศึกษามาใช้นั้นจะเอื้ออำนวยให้งานสร้างเสริมค่านิยมเรื่องเพศ และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นให้อยู่ภายในขอบเขตของศีลธรรมจรรยาที่สังคมยอมรับ บรรลุผลสัมฤทธิ์ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาทิศทางและรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในเขตภูมิภาคใต้ตอนล่าง
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลังด้านเพศ ศาสนา สถาบันที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ชีวิตสมรสของบิดามารดา อาชีพหลักของบิดามารดา สภาพชีวิตครอบครัว และสภาพการอาศัยอยู่ กับ ทิศทางและรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในเขตภูมิภาคใต้ตอนล่าง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้จากนักศึกษาภาคปกติ (ระดับปริญญาตรี 4 ปี) ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ในสถาบันราชภัฏ 3 แห่ง คือ สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สถาบันราชภัฏสงขลา และสถาบันราชภัฏยะลา จำนวน 5,698 คน การสุ่มตัวอย่างกระทำโดยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิประเภทสัดส่วน (Proportional Stratified Random sampling) ด้วยการแบ่งประชากรออกเป็น 3 สถาบัน แล้วคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งกำหนดเป็นร้อยละ 10 ของนักศึกษาทั้งหมด ได้กลุ่มตัวอย่าง 570 คน หลังจากนั้นได้คำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละสถาบัน โดยเปรียบเทียบสัดส่วน (Proportion) กับประชากรทั้งหมด ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช 235 คน สถาบันราชภัฏสงขลา 175 คน และสถาบันราชภัฏยะลา 160 คน ต่อมาจึงใช้วิธีการสุ่มแบบมีระบบ (Systematic Random Sampling) เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามต้องการ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามลักษณะภูมิหลังต่างๆ ของนักศึกษา

ตอนที่ 2 แบบวัดค่านิยมเรื่องเพศ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบวัดค่านิยมเรื่องเพศที่มีลักษณะเป็นมาตราประเมินค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) สำหรับวัดทิศทางค่านิยมเรื่องเพศว่าเป็นเชิงบวกหรือลบโดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งตีความหมายตามความเชื่อหรือความรู้สึก 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบวัดค่านิยมเรื่องเพศที่มีลักษณะเป็นแบบคำถามที่มีคำตอบ 3 ตัวเลือกสำหรับวัดรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศว่ามีแนวโน้มเป็นแบบประเพณีนิยม แบบกึ่งกลาง หรือแบบสมัยนิยม

สำหรับเนื้อหาเรื่องเพศที่นำมาบรรจุไว้ในแบบวัดค่านิยมทั้ง 2 ส่วนนั้น ผู้วิจัยได้แบ่งขอบเขตของเนื้อหาออกเป็นองค์ประกอบ 4 ด้าน แต่ละด้านมีองค์ประกอบย่อยดังนี้

1. องค์ประกอบด้านชีววิทยา มีองค์ประกอบย่อย คือ เรื่องพัฒนาการของระบบสืบพันธุ์ และความเจริญเติบโตทางสรีระร่างกาย
2. องค์ประกอบด้านสุขวิทยา มีองค์ประกอบย่อย คือ เรื่องสุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศ การเสริมสร้างความเจริญสมบูรณ์ทางเพศ และการป้องกันโรคทางเพศสัมพันธ์
3. องค์ประกอบด้านจิตวิทยา มีองค์ประกอบย่อย คือ เรื่องการมีอารมณ์ทางเพศ การระบายอารมณ์ทางเพศ และความสนใจในเพศตรงข้ามและเพศเดียวกัน
4. องค์ประกอบด้านสังคมวิทยา มีองค์ประกอบย่อย คือ เรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ การมี

นัด การมีแฟนหรือคนรัก บทบาทและการวางตัวของหญิงชาย และการมีเพศสัมพันธ์

ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้นำแบบวัดค่านิยมเรื่องเพศที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญอันประกอบด้วย ผศ.ดร.สุชาติ ตันธนะเดชา นายแพทย์สุกมล วิภาวีพลกุล รศ.ทัศนีย์ ประธาน ผศ.วิชัย บุญชูดวง ผศ.รำไพทิพย์ ธีรนิติ และ ผศ.มลิวลย์ ดำรงศักดิ์ ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ตามขอบเขตเนื้อหาที่กำหนด และตัดสินว่าข้อความแต่ละข้อในส่วนที่ 1 เป็นค่านิยมเรื่องเพศเชิงบวกหรือเชิงลบ และข้อความแต่ละข้อในส่วนที่ 2 เป็นค่านิยมเรื่องเพศแบบประเพณีนิยม แบบกึ่งกลาง หรือแบบสมัยนิยม และจากการคำนวณค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดค่านิยมเรื่องเพศด้วยวิธีของ Coefficient Alpha ปรากฏผลว่าแบบวัดค่านิยมส่วนที่ 1 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 และแบบวัดค่านิยมส่วนที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.65 ซึ่งถือว่ามีความเชื่อมั่นสูงเพียงพอที่จะใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยได้ทั้ง 2 ส่วน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลภายในสถาบันราชภัฏสงขลานั้น ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปมอบให้อาจารย์ที่ปรึกษาประจำชั้นเรียนของนักศึกษาที่ถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อช่วยดำเนินการจัดเก็บและรวบรวมส่งคืนให้

สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลภายในสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราชและสถาบันราชภัฏยะลา ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้สำนักส่งเสริมวิชาการของสถาบันทั้งสองแห่งช่วยดำเนินการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูล ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ชี้แจงและอธิบายจุดมุ่งหมายในการเก็บ ข้อมูล ตลอดจนถึงวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Random Sampling) เพื่อให้ได้ตัวนักศึกษาที่จะถูกเลือกเข้ามาเป็นกลุ่มตัวอย่างแก่ผู้ช่วยดำเนินการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลจนเข้าใจชัดเจน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนทั้งหมด มาตรวจสอบและคัดเลือกเฉพาะที่มีคำตอบสมบูรณ์ที่สุด จำนวน 474 ชุด แล้ววิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for social Sciences) จนได้ข้อมูลที่สามารถแปลผลได้ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดการใช้ค่าสถิติต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลลักษณะภูมิหลังต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ด้วยค่าอัตราส่วนร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับทิศทางและรูปแบบค่านิยม เรื่องเพศในองค์ประกอบรวม องค์ประกอบแต่ละด้าน และองค์ประกอบย่อยวิเคราะห์ด้วยค่าอัตราส่วนร้อยละ
3. ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลัง ด้านต่าง ๆ กับทิศทางและรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศใน องค์ประกอบรวม และองค์ประกอบแต่ละด้านด้วยค่า สถิติ X^2 (Qui - square Test) และค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ Cramers V

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. **กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่** คือร้อยละ 82.9 มี ค่านิยมเรื่องเพศเชิงบวก เมื่อพิจารณาองค์ประกอบ แต่ละด้านพบว่าส่วนใหญ่มีค่านิยมเชิงบวกในด้าน ชีวิตวิทยา สุขวิทยา และสังคมวิทยา แต่มีค่านิยมเชิง ลบในด้านจิตวิทยา เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อย พบว่าส่วนใหญ่มีค่านิยมเชิงบวกในเรื่องพัฒนาการ ของระบบสืบพันธุ์ การเสริมสร้างความเจริญสมบูรณ์ ทางเพศ การป้องกันโรคทางเพศสัมพันธ์ แต่มีค่า นิยมเชิงลบในเรื่องความเจริญเติบโตทางสรีระร่างกาย สุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศ การมีอารมณ์ทางเพศ การระบายอารมณ์ทางเพศ ความสนใจในเพศตรงข้าม และเพศเดียวกัน และการคบเพื่อนต่างเพศ

2. **กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือ** ร้อยละ 55.7 มี

ค่านิยมเรื่องเพศแบบสมัยนิยม ที่เหลืออีกร้อยละ 44.3 มีค่านิยมแบบกึ่งกลาง และไม่มีผู้ใดมีค่านิยมแบบ ประเพณีนิยม เมื่อพิจารณาองค์ประกอบแต่ละด้าน พบว่าส่วนใหญ่มีค่านิยมแบบสมัยนิยมในด้านชีวิตวิทยา สุขวิทยา และจิตวิทยา แต่มีค่านิยมแบบกึ่งกลางใน ด้านสังคมวิทยา เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยพบว่าส่วนใหญ่มีค่านิยมแบบสมัยนิยม ในเรื่อง พัฒนาการของระบบสืบพันธุ์ สุขปฏิบัติเกี่ยวกับ อวัยวะเพศ การเสริมสร้างความเจริญสมบูรณ์ทางเพศ การป้องกันโรคทางเพศสัมพันธ์ การมีอารมณ์ทางเพศ การระบายอารมณ์ทางเพศ และการคบเพื่อนต่างเพศ แต่มีค่านิยมแบบกึ่งกลางในเรื่องความเจริญเติบโตทาง สรีระร่างกาย ความสนใจในเพศตรงข้ามและเพศ เดียวกัน การมีนัด การมีแฟนหรือคนรัก บทบาท และการวางตัวของชายหญิง และการมีเพศสัมพันธ์

3. **จากการทดสอบสมมติฐาน** เพื่อหาความ สัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลังด้านต่าง ๆ กับ ทิศทางค่านิยมเรื่องเพศ พบว่าภูมิหลังด้านเพศ ศาสนา อาชีพหลักของบิดา สภาพการอาศัยอยู่ มีความ

สัมพันธ์กับทิศทางการค่านิยมเรื่องเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001, .05, .05 และ .001 ตามลำดับ ส่วนภูมิหลังด้านสถาบันที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ชีวิตสมรสของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา อาชีพหลักของมารดา และสภาพชีวิตครอบครัว มีความสัมพันธ์กับทิศทางการค่านิยมเรื่องเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบแต่ละด้าน พบว่าภูมิหลังด้านเพศมีความสัมพันธ์กับทิศทางการค่านิยมเรื่องเพศด้านชีววิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ภูมิหลังด้านเพศและศาสนา มีความสัมพันธ์กับทิศทางการค่านิยมเรื่องเพศด้านสุขวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .05 ตามลำดับ ภูมิหลังด้านศาสนา และสภาพชีวิตครอบครัว มีความสัมพันธ์กับทิศทางการค่านิยมเรื่องเพศด้านจิตวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ และภูมิหลังด้านเพศ และศาสนา มีความสัมพันธ์กับทิศทางการค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .05 ตามลำดับ

4. จากการทดสอบสมมติฐาน เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลังด้านต่างๆ กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศ พบว่าภูมิหลังด้านศาสนา สถาบันที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา อาชีพหลักของมารดา สภาพชีวิตของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001, .001, .05, .05 และ .01 ตามลำดับ ส่วนภูมิหลังด้านเพศ ชีวิตสมรสของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา อาชีพหลักของบิดา และสภาพการอาศัยอยู่ มีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบแต่ละด้านพบว่า ลักษณะภูมิหลังทุกด้านมีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านชีววิทยาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ภูมิหลังด้านศาสนา มีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านสุขวิทยา อย่างมีนัย

สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ภูมิหลังด้านสถาบันที่ศึกษา และสภาพชีวิตครอบครัว มีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านจิตวิทยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เท่ากัน และภูมิหลังด้านเพศ ศาสนา และสภาพการอาศัยอยู่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001, .05 และ .01 ตามลำดับ

อภิปรายผลโดยสรุป

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีทิศทางการค่านิยมเรื่องเพศเชิงบวก ซึ่งเป็นค่านิยมที่พึงประสงค์คล้องกับบรรทัดฐานของสังคมไทย แต่ในขณะเดียวกัน ก็มีรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศแบบสมัยนิยม ซึ่งเป็นค่านิยมแบบสมัยใหม่ตามสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน น่าจะเป็นเพราะนักศึกษาเหล่านี้เป็นเด็กต่างจังหวัดห่างไกลจากเมืองหลวง และสถาบันราชภัฏที่ศึกษาก็ไม่ได้ตั้งอยู่ในเขตศูนย์กลางความเจริญของเมืองใหญ่ ทำให้ไม่ได้รับอิทธิพลทางด้านความคิดหรือรูปแบบพฤติกรรมทางเพศแบบสังคมตะวันตกผ่านสื่อต่างๆ อย่างเต็มที่เท่ากับวัยรุ่นที่อยู่ในเขตเมืองหลวงหรือเมืองใหญ่ ๆ

อีกทั้งนักศึกษาส่วนมากมาจากครอบครัวในท้องถิ่นชนบท และจำนวนไม่น้อยมาจากครอบครัวที่เคร่งครัดต่อหลักธรรมทางศาสนา ถึงแม้จะเข้ามาศึกษาในสถาบันราชภัฏ แต่ความใกล้ชิดผูกพันกับครอบครัวก็ยังเป็นไปอย่างมั่นคง จึงเป็นไปได้สูงที่ครอบครัวจะมีบทบาทสำคัญในการอบรมสั่งสอน ตลอดจนปลูกฝังแนวคิด ทศนคติ และแนวทางการประพฤติปฏิบัติตนในเรื่องเพศอันดีงามตามกรอบแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี และจารีตของสังคมไทย หรือตามหลักธรรมทางศาสนาให้แก่นักศึกษา

นอกจากครอบครัวแล้ว ปัจจัยอื่นๆ ที่น่าจะมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมให้นักศึกษามีทิศทางการค่านิยมเรื่องเพศเชิงบวก ได้แก่ การได้รับความรู้เรื่องเพศ

ศึกษาจากวิชาต่าง ๆ ที่บรรจุไว้ในหลักสูตรตั้งแต่ระดับ ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา การได้รับการอบรม ถ่ายทอด และปลูกฝังความคิด เจตคติและค่านิยมที่ดีงามในเรื่องเพศจากครูอาจารย์ ตลอดจนจนการได้รับความรู้ และแนวคิดเรื่องเพศเชิง วิทยาศาสตร์จากผู้ทรงคุณวุฒิผ่านสื่อต่าง ๆ ของ สังคมที่มีอยู่อย่างกว้างขวาง รวมทั้งการมีโอกาสได้ พูดคุยหรือซักถามเรื่องเพศกับบุคคลต่าง ๆ ได้อย่าง เปิดเผย ผิดจากสมัยก่อนที่ถือว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องต่ำ สกปรก หยาบช้ำ พูดถึงไม่ได้ ประกอบกับตัวนัก ศึกษาเองก็มีการศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา อยู่ในวัยที่ ผ่านพ้นช่วงวัยรุ่นตอนต้นมานานพอสมควร จึงพึงมี สติปัญญาและวิจารณญาณสูงพอที่จะคิดไตร่ตรองได้ ด้วยตนเองว่าค่านิยมและพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศ ไດเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม

อย่างไรก็ตาม นักศึกษากำลังอยู่ในช่วงวัยรุ่น

ซึ่งเป็นวัยที่มีความสนใจเรื่องเพศและเพื่อนต่างเพศ มีความอยากรู้ อยากลอง อยากเห็น อยากทดลอง เรื่องเพศ แล้วยังมีวิถีชีวิตอยู่ท่ามกลางกระแสสังคม ปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เช่นเดียวกับวัยรุ่นทั่วไป พร้อมทั้งนี้ก็ต้องเผชิญกับสื่อต่าง ๆ ใน สังคมที่มีอยู่มากมายอยู่ตลอดเวลา ทั้งสื่อบุคคลโดย เฉพาะกลุ่มเพื่อน และสื่อประเภทอื่น ๆ ซึ่งล้วนมี อิทธิพล อย่างสูงในการถ่ายทอด ปลูกฝังความรู้และ แนวคิดเรื่องเพศแบบสมัยใหม่ตามรูปแบบวัฒนธรรม ตะวันตก นอกจากนี้ นักศึกษายังเติบโตอยู่ในยุคที่ วิทยาการสมัยใหม่เกี่ยวกับเรื่องเพศเผยแพร่ไปอย่าง กว้างขวาง ดังนั้นด้วยธรรมชาติแห่งวัย อิทธิพลของ สื่อต่าง ๆ และวิทยาการสมัยใหม่เรื่องเพศ จึงทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่มีทิศทางค่านิยมเรื่องเพศเชิงบวก พร้อม ๆ กับการมีรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศแบบ สมัยนิยมด้วย

2. จากผลวิจัยที่พบว่า ถึงแม้ว่านักศึกษาส่วนใหญ่ จะมีทิศทางค่านิยมเรื่องเพศเชิงบวก และมีรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศแบบสมัยนิยม แต่นักศึกษาส่วนใหญ่ก็ มีทิศทางค่านิยมเรื่องเพศเชิงลบในด้านจิตวิทยา อัน ได้แก่ เรื่องการมีอารมณ์ทางเพศ การระบาย อารมณ์ทางเพศ และความสนใจในเพศตรงข้ามและ เพศเดียวกัน แล้วก็มีรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศแบบ

กึ่งกลางในด้านสังคมวิทยา อันได้แก่ เรื่องการมีนิต การมีแฟนหรือคนรัก บทบาทและการวางตัวของชาย หญิง และการมีเพศสัมพันธ์

การที่นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติทางค่านิยมเรื่อง เพศเชิงลบในด้านจิตวิทยานั้น น่าจะเป็นเพราะ นักศึกษายังอยู่ภายใต้อิทธิพลความเชื่อหรือการอบรม สั่งสอนที่สืบทอดกันมายาวนานแต่ครั้งโบราณ จน กลายเป็นค่านิยมของสังคมไทยว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ น่าละอาย เด็กวัยรุ่นควรปิดบังซ่อนเร้นอารมณ์ทางเพศ และการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการกระทำที่ ผิดศีลธรรม เป็นเรื่องวิตถารผิดธรรมชาติ ข้ำมีผล กระทบร้ายแรงต่อสุขภาพต่าง ๆ นานา ส่วนพวกที่มี รสนิยมชอบเพศเดียวกันหรือรักร่วมเพศที่ก็ถูกจัดเป็น พวกกามวิตถาร ทั้งที่ตามความเป็นจริงแล้ว การมี อารมณ์ทางเพศถือเป็นปรากฏการณ์ตามธรรมชาติ ทั่วไปอันหนึ่งของวัยรุ่น (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม, 2525 : 111) การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองก็ไม่ก่อให้เกิด อันตรายต่อสุขภาพกายและจิตใจไม่ว่าทางใด แต่ กลับช่วยให้สุขภาพกาย สุขภาพจิตดีขึ้น โดยเฉพาะ อย่างยิ่งการช่วยลดความกดดันทางเพศ (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม, 2532 : 18) และการมีพฤติกรรมรักร่วม เพศนั้น ทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ก็ไม่ถือเป็นความ ผิดปกติหรือเรื่องวิตถารอีกต่อไป หากไม่ไปสร้าง อันตรายหรือความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น และผู้มี พฤติกรรมเองก็ไม่ได้เกิดความคับข้องใจในตนเอง (อุดม ศิลป์ ศรีแสงนาม, 2525 : 281)

ส่วนการที่นักศึกษาส่วนใหญ่มีรูปแบบค่านิยม เรื่องเพศแบบกึ่งกลางในด้านสังคมวิทยานั้น น่าจะ เป็นเพราะการอบรมสั่งสอนจากครอบครัวโดยเฉพาะ บิดามารดา และครูบาอาจารย์ ตลอดจนค่านิยมเรื่อง เพศที่สืบทอดปลูกฝังกันมาในสังคมไทยตั้งแต่ครั้งโบราณ ยังคงมีอิทธิพลต่อจิตใจและความรู้สึกนึกคิดของนัก ศึกษาอยู่มาก เช่น หญิงควรรักนวลสงวนตัวและวาง ตัวเป็นกุลสตรี หญิงชายที่ยังไม่ได้แต่งงานกันไม่ควร อยู่ด้วยกันตามลำพัง เด็กไม่ควรรักรักในวัยเรียน และ

การมีวเช็กส์หรือการสำส่อนทางเพศเป็นพฤติกรรมที่ น่ารังเกียจของสังคม เป็นต้น จึงทำให้นักศึกษามีรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศในเรื่องเหล่านี้เป็นแบบกึ่งกลาง คือยอมรับพฤติกรรมเหล่านี้ได้ แต่ไม่ได้เห็นดีงามว่า เป็นสิ่งที่สมควรกระทำได้อย่างเสรี โดยปราศจาก ความยับยั้งชั่งใจ

3. จากผลการวิจัยที่พบว่า ลักษณะภูมิหลังด้าน เพศ และศาสนามีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางและรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติยิ่งกว่า ลักษณะภูมิหลังด้านอื่น ๆ นั้น น่าจะเป็นเพราะนัก ศึกษาอยู่ในระดับการศึกษาเดียวกัน กำลังศึกษาใน สถาบันราชภัฏที่มีโครงสร้างหลักสูตรและมาตรฐาน การเรียนการสอนเหมือนกัน ตลอดจนมีฐานะความ เป็นอยู่และสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ ทางครอบครัวไม่ แตกต่างกันนัก จึงทำให้ลักษณะภูมิหลังด้านอื่น ๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับด้านการศึกษาและ ครอบครัวมีผลที่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์กับทัศนคติทางและ รูปแบบค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษา ไม่มากเท่ากับ ลักษณะภูมิหลังด้านเพศและศาสนา

การที่ลักษณะภูมิหลังด้านเพศมีความสัมพันธ์ อย่างสำคัญกับค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษานั้น น่า จะเป็นเพราะสังคมไทยได้ปลูกฝังค่านิยมและ บรรทัดฐานทางเพศที่เข้าลักษณะเป็นมาตรฐาน เชิงซ้อนหรือ Double Standard มาช้านาน (โสพิณ หนูแก้ว, 2546 : 147) กล่าวคือในการแสดง พฤติกรรมทางเพศแบบเดียวกัน ถ้าเป็นหญิงจะได้ รับคำตำหนิ หรือคำครหานินทา แต่ถ้าเป็นชายจะ ถือเป็นเรื่องปกติ และแม้ว่าในปัจจุบันบทบาทของ หญิงและชายจะมีลักษณะโน้มเอียงใกล้เคียงกันมาก ขึ้นตามภาวะการเปลี่ยนแปลงของสังคม แต่สังคม ส่วนใหญ่ก็ยังยึดถือค่านิยมที่ให้เพศชายมีเสรีภาพทาง เพศมากกว่าหญิง ดังจะเห็นได้ว่าชายสามารถแสดง ความรู้สึกและความต้องการทางเพศของตนได้อย่าง เปิดเผย และสามารถแสวงหาความสุขสำราญทาง เพศได้อย่างเสรี นอกจากนี้พฤติกรรมของเพศชายที่มี

เพศสัมพันธ์ก่อนสมรส หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศ นอกเหนือการสมรสก็เป็นพฤติกรรมที่สังคมยอมรับได้ ขณะที่หญิงจะต้องรักษานวลสงวนตัว รักษาความบริสุทธิ์ไว้จนถึงวันแต่งงาน เมื่อเกิดความต้องการหรือแรงจูงใจที่จะมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามก็จะต้องระวังหรือเก็บความรู้สึกเอาไว้ ไม่แสดงออกมาอย่างเปิดเผยชัดเจนเหมือนเพศชาย มิฉะนั้นจะสูญเสียคุณค่าของความเป็นกุลสตรี (วันทนี วาลิกะสิน, 2526 : 51)

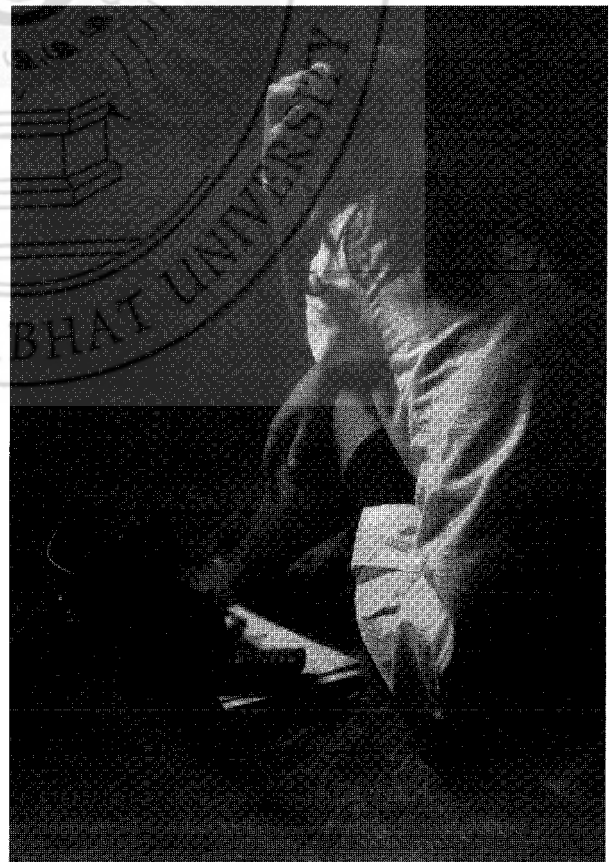
จากค่านิยมเรื่องเพศของสังคมไทยที่กำหนดบทบาททางเพศและการสนองตอบทางเพศของหญิงชายไว้แตกต่างกันดังกล่าว จึงเป็นเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดความแตกต่างทางค่านิยมเรื่องเพศระหว่างหญิงและชายในสังคมไทยทั่วไป

สำหรับลักษณะภูมิหลังด้านศาสนาที่มีความสัมพันธ์ต่อค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษา ยิ่งกว่าลักษณะภูมิหลังด้านอื่นๆ ทั้งหมดนั้น น่าจะเป็นเพราะคนเราได้รับการถ่ายทอดและปลูกฝังความเชื่อทางศาสนาจากครอบครัวแต่เยาว์วัย ศาสนาจึงย่อมมีอิทธิพลต่อเจตคติและค่านิยมในเรื่องต่างๆ ของเขา และเนื่องด้วยแต่ละศาสนามีข้อบัญญัติและหลักธรรมคำสอนที่วางไว้สำหรับศาสนิกชนแตกต่างกัน ก็มีผลให้ผู้คนต่างศาสนา มีความเชื่อ ความศรัทธา มีจารีตประเพณี และข้อปฏิบัติในเรื่องต่างๆ ไม่เหมือนกัน ดังเช่น ผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม และพุทธศาสนา

จะเห็นได้ว่าศาสนิกชนในศาสนาอิสลามมีพระมหาคัมภีร์อัลกุรอาน ซึ่งมีบทบัญญัติที่กำหนดแนวทางปฏิบัติไว้ครบถ้วน รวมทั้งได้กำหนดการประพฤติปฏิบัติตนของชายหญิง บทบาทหน้าที่ของชายหญิง ความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงที่ถูกต้องตามหลักศาสนาไว้ชัดเจน ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติ ก็ถือเป็นบาปอย่างรุนแรง (พรเพ็ญ สุวรรณธาดา, 2539 : 97) กล่าวได้ว่า พระมหาคัมภีร์ อัลกุรอานเป็นธรรมนูญแห่งชีวิต (Code of life) อันเสมือนกฎหมายควบคุมความประพฤติ ตลอดจนกิจวัตรในการดำรงชีวิตของศาสนิกชนไว้โดยเคร่งครัด จนทำให้ชนบทรอบน้อม

ประเพณี ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดของชาวมุสลิมส่วนใหญ่มีรากฐานมาจากความเชื่อและหลักปฏิบัติในศาสนาอิสลาม ซึ่งยากที่จะเปลี่ยนแปลงหรือไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ (เกษม รังสิโยกฤษฎ์, 2519 : 19)

ส่วนศาสนิกชนในพุทธศาสนานั้น มิได้ยึดมั่นในหลักธรรมคำสอนโดยเคร่งครัดเหมือนกับศาสนิกชนในศาสนาอิสลาม ทั้งที่มีหลักธรรมคำสอนเกี่ยวกับข้อพึงปฏิบัติในด้านต่าง ๆ ไว้อย่างละเอียดมากมาย รวมทั้งมีข้อห้ามการละเมิดและการกระทำความผิดทางเพศ ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะพุทธศาสนามีได้วางบทบัญญัติที่ควบคุมความประพฤติ ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดของศาสนิกชนไว้อย่างเข้มงวด ปล่อยให้ไปไปตามความเลื่อมใสศรัทธา และการพิจารณาเห็นชอบของแต่ละบุคคล ประกอบกับในพุทธศาสนามีหลักธรรม “มัชฌิมาปฏิปทา” ซึ่งมุ่งให้ศาสนิกชนดำเนินชีวิตไปอย่างกลาง ๆ หรือก่อให้เกิดความพอดีแก่

ฐานะความเป็นอยู่ของตน มีหลักเกณฑ์ตายตัวตามกฎเกณฑ์แห่งความพอใจและความเหมาะสมของแต่ละบุคคล (พุทธทาสภิกขุ, 2516 : 181) ด้วยเหตุนี้พุทธศาสนิกชนจึงมีความเคร่งครัดต่อการปฏิบัติตนตามหลักธรรมคำสอนของศาสนาน้อยกว่าศาสนิกชนในศาสนาอิสลาม แล้วยังเปิดใจรับแนวคิดและรูปแบบพฤติกรรมทางเพศตามแบบวัฒนธรรมตะวันตกที่ผ่านสื่อต่างๆ อย่างรวดเร็วโดยง่าย ทำให้ศาสนิกชนของสองศาสนานี้มีค่านิยมเรื่องเพศแตกต่างกันดังปรากฏให้เห็นชัดเจนในผลการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาสถาบันราชภัฏสงขลาในเขตภูมิภาคใต้ตอนล่างมีทิศทางค่านิยมเรื่องเพศเชิงบวก ซึ่งเป็นค่านิยมที่ดีงามสอดคล้องกับความต้องการของสังคมไทย แต่อย่างไรก็ตาม นักศึกษาส่วนใหญ่ยังมีค่านิยมเชิงลบในองค์ประกอบด้านจิตวิทยา ซึ่งประกอบด้วยเรื่องอารมณ์ทางเพศ การระบายอารมณ์ทางเพศ และความสนใจในเพศตรงข้ามและเพศเดียวกัน แสดงว่า นักศึกษายังมีความรู้ความเข้าใจและความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศในองค์ประกอบด้านนี้ไม่ถูกต้อง นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศแบบสมัยนิยม แต่ก็มีผู้มีค่านิยมแบบกึ่งกลางในจำนวนน้อยกว่าไม่มากนัก และไม่มีผู้ใดมีค่านิยมแบบประเพณีนิยม ซึ่งเห็นได้ว่ารูปแบบค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาที่ถูกต้องสอดคล้องกับหลักการทางเพศศึกษาหรือวิทยาศาสตร์ทางเพศ รวมถึงสภาพสังคมไทยปัจจุบัน และที่รับเอาแบบอย่างมาจากวัฒนธรรมของชาวตะวันตกที่ขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามแต่ดั้งเดิมของสังคมไทย ดังนั้น เพื่อส่งเสริมทิศทางและค่านิยมเรื่องเพศที่ดีงามของนักศึกษาให้ดำรงอยู่ต่อไปและเพื่อพัฒนาส่งเสริม

ทิศทางและรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศที่ถูกต้องเหมาะสมให้แก่ศึกษายิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 บิดามารดา หรือผู้ปกครองควรดำเนินการดังนี้

1.1.1 สร้างบรรยากาศในครอบครัวให้อบอุ่นด้วยความรัก ความยุติธรรม ความสามัคคีเพื่อเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจให้บุตรหลานวัยรุ่นนอยากอยู่ใกล้ชิดกับครอบครัว

1.1.2 ดูแลเอาใจใส่บุตรหลานวัยรุ่นนอยากใกล้ชิด รวมทั้งปลูกฝังค่านิยมเรื่องเพศที่ถูกต้อง โดยเฉพาะการเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องพฤติกรรมทางเพศ เพื่อให้บุตรหลานเกิดจิตสำนึกที่ดีงามและถูกต้องเหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งจะช่วยลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของบุตรหลานและช่วยให้เขาประพฤติปฏิบัติตนได้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมอันดีงามของไทย เช่น เพศชายรู้จักให้เกียรติเพศหญิง เพศหญิงรู้จักรักษาวลสงวนตัว เป็นต้น

1.1.3 มีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้ให้ความรู้เรื่องเพศ และคำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับปัญหาเรื่องเพศแก่บุตรหลานวัยรุ่นเพื่อช่วยให้บุตรหลานเกิดความมั่นใจในตัวเอง สามารถควบคุมความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมของตนเองให้เหมาะสมและหาทางออกให้กับปัญหาทางเพศของตนไปในทางที่ถูกต้องได้ก่อนที่จะสายเกินไป

1.2 ครูอาจารย์ที่สอนเพศศึกษาควรดำเนินการดังนี้

1.2.1 ปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาให้ทันสมัย โดยจัดเนื้อหาและพัฒนาสื่อการสอนให้เหมาะสมตรงกับความสนใจของผู้เรียนวัยรุ่น รวมทั้งใช้วิธีการสอนที่หลากหลายซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากที่สุด เช่น การสอนโดยวิธีให้เด็กสอนเด็ก (Peer Education) หรือวิธีให้ผู้เรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นและทัศนคติต่อเรื่องเพศ เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องเพศอย่างกว้างขวางถูกต้อง ทันต่อสภาพและปัญหาที่เกิดขึ้น

ขึ้นกับตนเอง

1.2.2 เชิญวิทยากรภายนอกที่ทรงคุณวุฒิ ในเรื่องเพศศึกษามารบรรยายหรือดำเนินกิจกรรมสร้างเสริมความรู้ ความเข้าใจเรื่องเพศให้แก่ผู้เรียน เพื่อสร้างบรรยากาศที่น่าสนใจในการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา และช่วยให้ผู้เรียนได้เพิ่มพูนความรู้เรื่องเพศรวมทั้งได้ปรับเปลี่ยนค่านิยมเรื่องเพศไปในทิศทางหรือรูปแบบที่ถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น

1.2.3 สร้างบุคลิกลักษณะของครูอาจารย์เองที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อถือไว้วางใจจนกล้าที่จะมาขอพบเป็นการส่วนตัวเพื่อขอความรู้เรื่องเพศหรือขอคำปรึกษาแนะนำในปัญหาทางเพศที่เกิดขึ้นกับเขาได้ ทั้งนี้จะเกิดคุณประโยชน์อย่างยิ่งในการช่วยคลี่คลายข้อสงสัยหรือปัญหาทางเพศให้แก่ผู้เรียน ทำให้เขามีค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศในทางที่ดีขึ้นต่อไป

1.3 สถาบันราชภัฏรวมถึงสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ควรดำเนินการดังนี้

1.3.1 จัดทำแผนหรือนโยบายที่สนับสนุนโครงการเพศศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศ และพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมให้แก่นักศึกษาและอาจารย์ทั้งหลายในสถาบัน ทั้งนี้เพื่อให้ให้นักศึกษามีค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมกับเพศของตน และให้อาจารย์ได้ตระหนักถึงบทบาทของตนในการช่วยเหลือและร่วมมือแก้ปัญหา ค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษา

1.3.2 จัดกิจกรรมต่างๆ ที่จะเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศให้แก่นักศึกษา เช่น การจัดนิทรรศการต่างๆ การเชิญวิทยากรที่มีชื่อเสียงในการให้ความรู้เรื่องเพศมาบรรยายให้นักศึกษาฟัง เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ต้องทำอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างโอกาสให้นักศึกษาได้เติมเต็มความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศอย่างกว้างขวาง ลึกซึ้ง อันจะเป็นพื้นฐานในการสร้างค่านิยมเรื่องเพศที่เหมาะสมต่อไป

1.3.3 เน้นบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์แนะแนว อาจารย์ประจำหอพัก และอาจารย์ฝ่ายกิจการนักศึกษา ในการสังเกตพฤติกรรมต่างๆ รวมทั้งพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาด้วยความเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด รวมทั้งปฏิบัติตนเป็นผู้ให้คำปรึกษา คำแนะนำที่ดีแก่นักศึกษาที่มีปัญหาหรือต้องการคำแนะนำปรึกษา เพื่อจะได้ช่วยกันปรับเปลี่ยนหรือแก้ไขค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ ตลอดจนปัญหาทางเพศของนักศึกษาเสียแต่เนิ่นๆ ก่อนที่สายเกินไป

1.3.4 จัดให้มีการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานหรือองค์กรของรัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานควบคุมโรคติดต่อ ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์สุขภาพจิตและสมาคมวางแผนครอบครัว เป็นต้น กับฝ่ายต่างๆ ในสถาบัน เพื่อร่วมมือกันดำเนินกิจกรรมต่างๆ อันจะนำไปสู่การปรับเปลี่ยนค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ การป้องกันแก้ไขปัญหาเรื่องเพศ การส่งเสริมสุขภาพทางเพศ และการติดตามประเมินผลพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

1.3.5 จัดให้มีหน่วยบริการแนะแนวหรือสายด่วน (Hot Line) พิเศษขึ้นมาสำหรับให้ความรู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องเพศและพฤติกรรมทางเพศที่

ถูกต้องเหมาะสม ตลอดจนให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขปัญหาทางเพศของนักศึกษา เพื่อลดหรือขจัดข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องเพศและหาทางออกที่ดีให้แก่ นักศึกษาที่มีปัญหา

1.3.6 จัดให้มีการอบรมความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษาแก่บิดามารดาและผู้ปกครองของนักศึกษา เพื่อให้บุคคลกลุ่มนี้มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องจิตวิทยาทางเพศของวัยรุ่น เรื่องพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น และเรื่องปัญหาทางเพศของวัยรุ่น แล้วนำความรู้ความเข้าใจไปสร้างสัมพันธภาพอันดีภายในครอบครัว และนำไปใช้ประโยชน์ในการอบรมสั่งสอนบุตรหลานของตนให้มีค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ไม่สร้างปัญหาทางเพศให้แก่ตนเอง ครอบครัว และสังคม

1.4 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อต่างๆ ควรมีการควบคุมสื่อมวลชนทุกประเภทในการผลิต การเผยแพร่ และการนำเสนอภาพหรือเนื้อหาที่ยั่วยุอารมณ์ทางเพศของเด็กและเยาวชนวัยรุ่นอย่างเข้มงวด และควรมีความเด็ดขาดในด้านกฎหมายและบทลงโทษต่อการนำเสนอสื่อที่มีลักษณะอนาจาร ลามกทุกรูปแบบ เช่น หนังสือการ์ตูนสอดแทรกภาพลามก วิดีโอ วีดีโอ ภาพยนตร์ รวมถึงสถานบันเทิงเรีงรมย์ สถานบริการทางเพศที่เป็นแหล่งยั่วยุทางเพศ นอกจากนี้ควรเร่งรื้อให้สื่อมวลชนต่างๆ เกิดจิตสำนึกในอันที่จะรับผิดชอบต่อสังคม โดยนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่มีสาระประโยชน์ต่อกลุ่มเด็ก และเยาวชนวัยรุ่น ไม่ว่าจะในด้านศีลธรรมจรรยา ทักษะชีวิตหรือเพศศึกษา ซึ่งจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย ทั้งนี้จะต้องใคร่ครวญอยู่เสมอว่าสื่อมวลชนในปัจจุบันมีอิทธิพลครอบงำจิตใจผู้บริโภคเป็นอย่างมาก และสื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญยิ่งในการถ่ายทอด ปลุกฝัง ค่านิยมและรูปแบบพฤติกรรมทางเพศทั้งที่ดีและไม่ดีให้แก่ผู้บริโภค ซึ่งผู้บริโภคสื่อส่วนใหญ่ก็คือเด็กและเยาวชนวัยรุ่นนั่นเอง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากงานวิจัยค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในเขตภูมิภาคใต้ตอนล่าง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

2.1 ควรมีการศึกษาค่านิยมเรื่องเพศในลักษณะของงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ แบบเจาะลึก (In-dept Interview) เพื่อที่จะได้สามารถเข้าใจค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของประชากรที่ศึกษาได้ละเอียดลึกซึ้งยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่อาจมีความสัมพันธ์กับค่านิยมเรื่องเพศได้ แต่ไม่ได้นำมาศึกษาวิจัยครั้งนี้ เช่น วิธีการเลี้ยงดูของบิดามารดาและผู้ปกครอง ลักษณะกลุ่มเพื่อนสนิท การมีความรู้เรื่องเพศศึกษา และการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อประเภทต่างๆ เป็นต้น

2.3 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้เลือกศึกษาเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ของสถาบันราชภัฏในเขตภูมิภาคใต้ตอนล่างเท่านั้น จึงควรมีการขยายการศึกษาวีจยออกไปสู่กลุ่มวัยรุ่นอื่นๆ เช่น นักศึกษาชั้นปีอื่นๆ นักศึกษาสถาบันราชภัฏอื่นๆ หรือกลุ่มวัยรุ่นอื่นๆ เช่น นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือตอนปลาย วัยรุ่นนอกระบบการศึกษา วัยรุ่นในชุมชนแออัด วัยรุ่นในเขตเมืองหรือเขตชนบท เป็นต้น

2.4 การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาในองค์ประกอบรวมและแยกออกเป็นองค์ประกอบย่อย 4 ด้าน คือ ด้านชีววิทยา สุขวิทยา จิตวิทยา และสังคมวิทยา ในการศึกษาครั้งต่อไปนี้ น่าจะได้มีการศึกษาค่านิยมเรื่องเพศที่เจาะประเด็นน่าสนใจเป็นรายหัวข้อเรื่อง เช่น ค่านิยมเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ค่านิยมเกี่ยวกับการมีคู่นอนวัยเรียน ค่านิยมเกี่ยวกับการขายบริการทางเพศของนักศึกษาหญิง เป็นต้น เพื่อจะได้ทราบถึงค่านิยมเรื่องเพศในหัวข้อเรื่องเหล่านี้แบบเจาะลึกรายละเอียด

บรรณานุกรม

- เกษม รังสิโยกฤษฎ์. อิทธิพลของศาสนาอิสลามต่อการจัดการปกครองจังหวัดชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2519
- จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์. เพศศึกษา. กรุงเทพฯ : ศิลปาบรรณาการ, 2543.
- พรเพ็ญ สุวรรณธาดา. งานวิจัยเรื่องเจตคติและประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเมืองจังหวัดปัตตานี. ปัตตานี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2539.
- พิมลพรรณ อิศรภักดี. “วัยรุ่นนพฤติกรรมทางเพศและเพศศึกษา.” จดหมายข่าวประชากรและการพัฒนา. 4,22 (เมษายน - พฤษภาคม 2545) 1 - 2 .
- พิสมัย เด่นดวงพันธ์. ความรู้เรื่องเพศ. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- พุทธทาสภิกขุ. ธรรมบรรยายระดับมหาวิทยาลัยเรื่องทางสายกลางในความหมายอย่างพระพุทธศาสนา. กรุงเทพฯ : การพิมพ์พระนคร, 2516.
- ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์. ความรู้ เจตคติ และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาประชากรศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2526.
- วันทนีย์ วาลิกะลิน. ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.
- วาทิต อุดอามาตย์. ค่านิยมเกี่ยวกับการสมรสของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาประชากรศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2524.
- วิทยา นาควัชระ. หมอวิทยาช่วยแก้ปัญหาการเลี้ยงลูกและวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์, 2537.
- สร้อยวัลย์ สุขดา. การศึกษาค่านิยมเรื่องเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- โสพิณ หมูแก้ว. อยู่ก่อนแต่ง. กรุงเทพฯ : Animate group, 2546.
- อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. “เพศศึกษาประจำวัยรุ่น.” หนังสือคู่มือวิทยากรเรื่องเพศศึกษาของสมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย. หน้า 109 - 122. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2525.
- _____ . เพศศึกษาที่น่ารู้. กรุงเทพฯ : หจก.สโตร์, 2532.